

Το δάσος είναι μαγικό

Στάθηκα μια στιγμή και απλώς άρχισα να κοιτάω γύρω μου.
Περπατώ στα φύλλα και φαντάζομαι ότι πετάω. Κάθε βήμα
είναι γιορτή σκέφτηκα και άρχισα να τρέχω.

Μάρθα Α.

Concours de phototexte
« Chaque pas est une fête »
Short Forms Beyond Borders

European
Commission | Erasmus+

Σοφία Αλεξάνδρου
alexandrou.tr@gmail.com

Χωρίς τίτλο 1

Ils ont dit que quand on est jeune, on a toute la vie devant nous.
Ils ont dit que quand on est jeune, le monde entier nous appartient.
Ils ont dit que quand on est jeune, on n'a pas peur et qu'on est invincible.
Ils ont dit que chaque pas est une fête.
Ils ont dit beaucoup de choses
Ils disent beaucoup de choses.
Et moi j'ai peur parce que je suis jeune et ils m'ont dit qu'il faut attendre.

Χωρίς τίτλο 2

Combien tu résistes petit grand cœur
Tu portes la guerre, le malheur, l'ignorance du monde.

Tout le poids que tu renvoies à chaque seconde
Tu marches sur cette terre sachant que chaque pas est une fête.
Tu ressembles à un poing trempé dans le sang
Parce que t'as été fait pour les passions, pour l'amour,
Pour les rêves, pour les erreurs, pour le pardon.
Merci d'apporter une vie féconde sans t'inonder,
Une âme qui sonde sans t'arrêter.

Μαρία Αρβανίτη
maria.arvanitio1@gmail.com

Όταν οι πρώτες δειλές ακτίνες του ήλιου ξεσκονίζουν την ημέρα, το πρόσωπό μου αποκτά ανοδική πορεία, πλημμυρισμένη από μια αίσθηση ζεστασιάς και ηρεμίας. Η διάρκειά της μικρή όσο μια παροδική μπόρα. Και τότε έρχεται το σκοτάδι. Εκείνο που με κόπο μάχομαι να αποφύγω. Μια αίσθηση γνώριμη μα συνάμα ξένη. Άραγε αποτελεί μία ακόμη ψευδαίσθηση του ακατανόητου μυαλού μου; Οι αλυσίδες του παρελθόντος έρχονται να ταραξούν το παρόν μου. Κλείνω τα μάτια. Ζαλίζομαι. Νιώθω κάτι να με πνίγει. Αποζητώ έναν κρότο μα γύρω μου επικρατεί σιωπή. Κάτι με τραβάει μα εγώ πάλλομαι να ξεφύγω. Αναπνοή. Ανοίγω τα μάτια. Χαμογελάω. Με παίρνω μια αγκαλιά και συνεχίζω. Κάθε βήμα είναι μια γιορτή κι εγώ θέλω να πάψω να φοβάμαι.

Αναστασία Δέμη
natassa.demi@gmail.com

Κάθε βήμα είναι μια γιορτή

Και κοιτάζω τον ορίζοντα καθώς φεύγω. Και στο βάθος χαιρετάω τον ήλιο τον αιγαιοπελαγίτη που στέκεται σαν άρχοντας ντυμένος στα πορφυρά του χρώματα. Απόλαυση η θέα του. Συντροφιά η ζέστη του. Μαγεία η λάμψη του.

Κι από κάτω τα σύννεφα. Λευκά σαν πούπουλα. Τα κοιτάζω με δέος. Κι αυτά τρέχουν, τρέχουν ελεύθερα, αγέρωχα, κι ατίθασα. Τα ζηλεύω. Δε γνωρίζουν μήκη και πλάτη. Όλη η πλάση τους ανήκει. Στήνουν το ατέλειωτο χορό τους και νιώθεις ότι σε παρασύρουν μαζί τους.

Κι εγώ μέσα από το φινιστρίνι του αεροπλάνου, νιώθω το ατσάλινο πουλί με τα ηνία του να καλπάζει και να διασχίζει τους ορίζοντες... Κι εγώ πηγαίνω... πηγαίνω... Εκρηκτική κι ορμητική η φυγή, μεθυστικό το κάλεσμα του ταξιδιού. Κάθε βήμα είναι μια γιορτή, σκέφτηκα κι αφέθηκα και πήγα...

Σοφία Κατσιλέρη
sofiakatsileri@hotmail.com

Οι εκπλήξεις του έρωτα

Μακάρι να γνωρίζαμε τι μας επιφυλάσσει ο έρωτας. Μα είναι σαν ένα μαγικό ταξίδι με πολλά σταυροδρόμια που τη μια σε ανυψώνουν και την άλλη σε κατακεραυνώνουν. Ένα ταξίδι γεμάτο ζωή, πάθος και αγάπη. Κάθε βήμα είναι μια γιορτή, μια γιορτή με νέες εκπλήξεις που χαράζεται ανεξίτηλα στις καρδιές μας. Τι θα ήταν άλλωστε η ζωή δίχως τον έρωτα;

Un voyage dans les couleurs

Le ciel est peint de diverses couleurs vives et sombres. Les voyages de nos vies sont comme le ciel, peints de couleurs joyeuses ou même tristes. Mais à la fin, ce qui reste est la pensée que chaque pas est une fête. Une fête de notre vie...

Κατσανδρή Μαρία
mariakatsandri@yahoo.gr

Το φεγγάρι

Είναι νύχτα και βρίσκομαι σε ένα δρόμο που μου δίνει οξυγόνο για να συνεχίσω. Ησυχία. Εγώ, ο εαυτός μου και το φεγγάρι, τόσο φωτεινό που φωτίζει το κάθε μου βήμα. Ξαφνικά νιώθω κάτι να εισβάλλει στη σκέψη μου. Πάλι εκείνοι οι εισβολείς. Μα γιατί? Σκέψεις που κουράζουν και

φθείρουν το μυαλό μου. Τι θέλετε από εμένα; Προσπαθώ να κρατήσω την πύλη του μυαλού μου ερμητικά κλειστή. Δεν θέλω να μολύνουν κάθε σπίθα αισιοδοξίας που υπάρχει. Γιατί υπάρχει. Σηκώνω το κεφάλι μου και κοιτώ το φεγγάρι. Λάμπει. Και λάμπει μέσα στη νύχτα. Πόσο μικρό φαίνεται! Και

γύρω του ατέλειωτο σκοτάδι. Νιώθω χαρά. Διώχνω κάθε άσχημη σκέψη. Θέλω να κάνω ό,τι κάνει και το φεγγάρι: χαρίζει χαμόγελα σε κάθε ύπαρξη αρκεί η σκέψη μας να ακτινοβολεί όπως το φεγγάρι.

Κοιτάω τα βήματά μου. Νιώθω δυνατή. Κάθε βήμα είναι μια γιορτή. Βήματα χαράς και αισιοδοξίας.

Παυλίνα Κυρτσίδου
paulina.odussea@gmail.com

Crayons et métamorphoses

QUELQUES SOIRS, PARMIS LES PAPIERS ET LES CRAYONS, NOUS NOUS TRANSFORMONS. NOUS PEIGNONS NOS PEAUX, NOUS FAISONS DES ÉCAILLES EN CARTON ET NOUS NOUS DÉGUISONS. CHAQUE PAS EST UNE FÊTE MAIS NOS SOIRÉES SONT SEULEMENT LE PRÉTEXTE. NOUS NOUS AMUSONS MAINTENANT COMME DES DRAGONS LARMOYANTS QUI VEULENT DEVENIR DES PIRATES, COMME DES HÉRISSEMENTS QUI DANSENT, COMME DES DAURADES QUI BOIVENT DU THÉ, COMME DES INSPECTEURS SEREINS. NOUS SOMMES DES EXISTENCES PLURIDIMENSIONNELLES ET LES COSTUMES COMMUNIQUENT SIMPLEMENT UNE PARTIE DE NOS PERSONNALITÉS. QUAND LES LUMIÈRES S'ÉTEINDRONT, NOUS SERONS DÉJÀ PARTIS VERS LES MERS FROIDES. NOUS AURONS ACCEPTÉ NOTRE MAISON PLUS ET NOUS AURONS COMPRIS QUE LA SOLIDARITÉ ET LA LIBERTÉ NE SONT PAS SEULEMENT UNE VISION, UNE PETITE UTOPIE.

Χριστίνα Κορκίδη
cekorkidi@gmail.com

Η αγάπη, τι είναι η αγάπη;

Η αγάπη είναι ένα από τα πιο όμορφα συναισθήματα.

Νιώθεις τοσα πολλά!

Χαρά, ευτυχία, γαλήνη αλλά πολλές φορές και φόβο.

Φόβο για το αν θα κρατήσει.

Φόβο για το αν η αγάπη που νιώθετε θα είναι επαρκής και δεν θα μπει τίποτα ανάμεσα σας.

Όμως γιατί να ζεις με τον φόβο ;

Κάθε στιγμή πρέπει να τη ζεις σαν να μην υπάρχει αύριο!

Κάθε βήμα που κάνεις να σου προκαλεί χαρά και όχι πόνο.

Κάθε βήμα είναι μια γιορτή !

Ίσως η αγάπη να είναι μια γιορτή !

Όταν αγαπάς τον άλλον και σ αγαπάει αληθινά ,όσα εμπόδια και να υπάρχουν κανείς και τίποτα δεν μπορεί να σας χωρίσει.

Η αγάπη ενώνει ανθρώπους και όταν είναι πραγματική δεν θα σπάσει ποτε.

Αλεξάνδρα Λουτρίδου
alexanthra.thes@hotmail.com

Ο πόνος

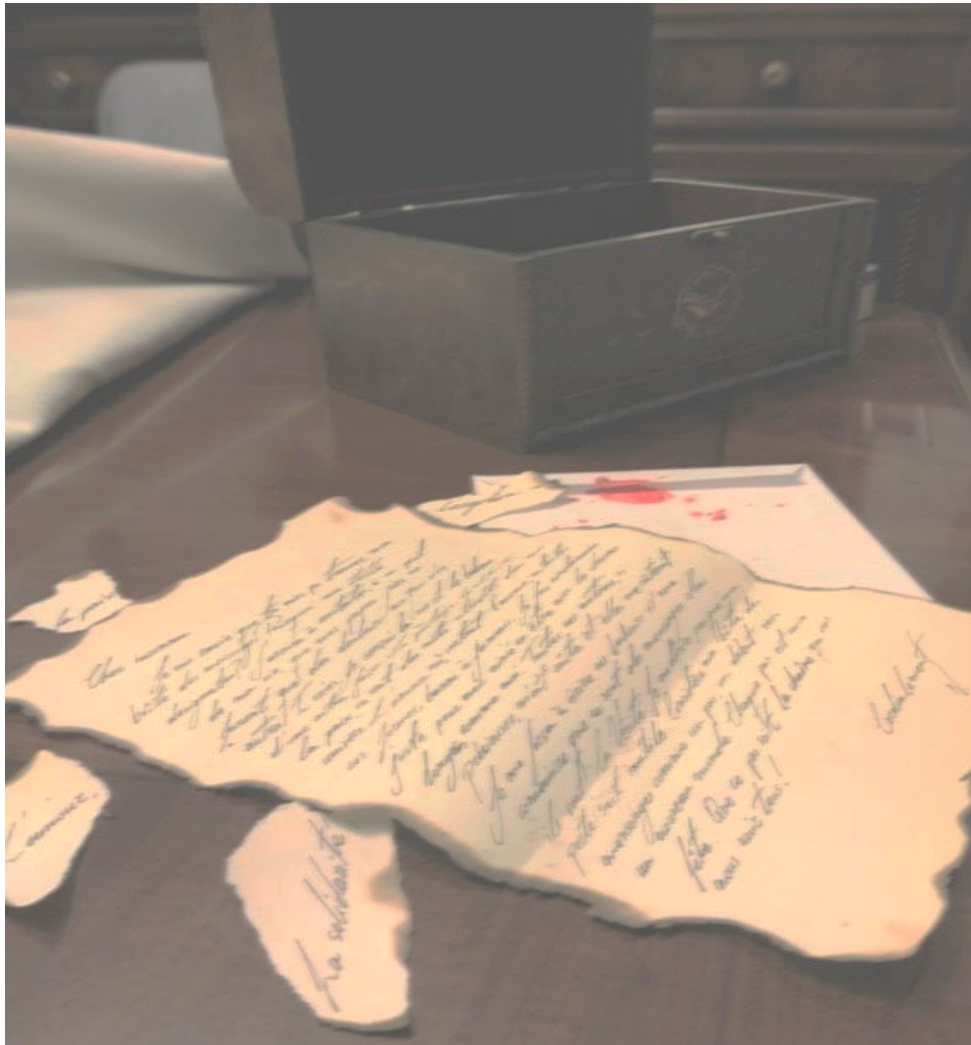
Η ζωή κυλά και όλοι προχωράνε
Έτσι δεν λένε;
Μα κάποιοι μένουν πίσω
Και κάθε φορά που ένας τολμά να βγει μπροστά, λέει:
«Κάθε βήμα είναι μία γιορτή»
Η κοπέλα που έχει νευρική ανορεξία και τρώει μία μπουκιά
Η μάνα που χάνει το παιδί της και μπορεί να ξαναβρεί κάπου την χαρά
Η γυναίκα που βιάστηκε και μπορεί να ξαναδείξει εμπιστοσύνη στο πρόσωπο ενός συντρόφου
Κι αυτοί που δεν τα καταφέρνουν;
Αυτοί που δεν μπορούν να γιορτάσουν;
Ποιος θα τους δείξει πώς να ξαναπερπατήσουν;
Πώς θα θυμηθούν τη θέληση που είχαν όταν ήταν μωρά, να σταματήσουν να μπουσουλούν και
να κάνουν αυτό το βήμα;
Κάθε βήμα είναι μία γιορτή
Μόνο για όποιον καταφέρνει να ξεχάσει τον πόνο.

Μιχάλης Μαργαρίτης
silaximo1@gmail.com

La boîte aux mensonges

Cher inconnu,

Je suis ravie que tu aies pu trouver ma boîte aux mensonges. Pourquoi une telle désignation ? J'arrivai à constater, à un point de ma vie, que mes propres joies ne furent que des douleurs aux yeux des autres. Tu vois, je conçois la vie et le bonheur d'une autre façon. Le partage, la solidarité, la paix, ce sont des mots interdits dans mon univers. L'amour, oui, surtout l'amour, en toutes ses formes, banni à jamais. Je

fus condamnée juste pour avoir aimé un être... comme moi. Toutes ces notions, si précieuses, m'ont coûté, et elles me coûteront. Je me forçai à écrire ces bonheurs et me convaincre que ce sont des mensonges. En revanche, ils sont la vérité. Je ne désire pas que ma perte soit inutile. Considère ma boîte des mensonges comme un pas, un début vers un nouveau monde. Chaque pas est une fête. Que ce pas soit la fête de l'amour !

Cordialement

V.

Μπουντανιώτη Ανδριανή
a.boudanioti@gmail.com

Pas de guerre

Σειρήνες και κραυγές ανθρώπων για βοήθεια. Πατημασιές στη λάσπη μιας πόλης φάντασμα. Μιας πόλης που άλλοτε ήταν γεμάτη βήματα. Βήματα βιαστικά που δεν κοντοστέκονταν να εκτιμήσουν την ομορφιά της πόλης τους. Την ομορφιά της ύπαρξής τους.

Όταν ήμουν παιδί είχα διαβάσει πως κάθε βήμα είναι μια γιορτή και το πίστεψα. Ζούσα κάθε μέρα με μια βαθιά εκτίμηση τόσο της δικής μου ζωής όσο και της ζωής που υπήρχε γύρω μου... όμως δεν το πιστεύω πια.

Πώς μπορώ να γιορτάσω όταν η ανθρωπότητα περπατά στα μονοπάτια της αποξένωσης;

Όταν το χρήμα ζυγίζει περισσότερο από τις ανθρώπινες ζωές;

Όταν τα βήματα κάποιων μας οδηγούν στον πόλεμο;

Πλέον κάθε βήμα γίνεται φόβος, φόβος για το αύριο, φόβος για τα όνειρα που ποδοπατούνται στη λάσπη...

Ευάγγελος Μπουροκώστας
vaggelisbourocostas27@gmail.com

Κάθε βήμα είναι μία γιορτή- Chaque pas est une fête

Κάποτε ένα τραγούδι έλεγε:

«Αχ θάλασσά μου σκοτεινή, θάλασσα αγριεμένη».

Άλλες φορές πιστεύω ότι είναι μία
οφθαλμαπάτη, άλλες όμως...

Ποιος ξέρει;;;

Όταν πηγαίνω το καλοκαίρι στη παραλία,
πατώ ανέμελα πάνω στην άμμο...
προσεκτικά και σιγανά... Μέχρι να δω το
ηλιοβασίλεμα...

Η ατμόσφαιρα μοιάζει σαν να
πρωταγωνιστώ σε μία ρομαντική ταινία
γαλλικής παραγωγής της δεκαετίας του
1980, δίχως να ξέρω τη πλοκή...

Όταν φτάνω στη προβλήτα, αρχίζω να
βλέπω τα κύματα να με γαργαλάνε...

Είναι απόγευμα κι κοντεύει να δύσει ο
ήλιος... Ξέρω πόσο θέλω να κολυμπήσω,
αλλά...

Δε μπορώ... Λόγω του ότι το κύμα είναι δυνατό...

Δεν έχει σημασία, διότι...

Το κάθε βήμα είναι μία γιορτή...

Είναι η αφορμή για να αρχίσεις μία καινούρια πρόκληση... Όπως αυτή με
το κολύμπι, μετά τη δύση του ηλίου...

Σοφία Πανούση
sofiapanousio3@gmail.com

Χωρίς τίτλο

Αμόλα καλούμπα! Μαμά, μαμά κοίτα πετάει! Κοίτα φτάνει στον ήλιο! Κάθε βήμα μια γιορτή!

Ήλια Παπαϊωάννου
hliapap2001@gmail.com

Η αιώνια γιορτή

Αντικρίζοντας τη φύση μέσα από τα μάτια ενός μικρού παιδιού, όλα γύρω σου θυμίζουν παραμύθι. Χάνεις το μέτρημα του χρόνου, ενώ η μαγεία που αποπνέει το τοπίο, σε κάνει να νιώθεις πως δεν υπάρχει τίποτα ψεύτικο να αμφισβητήσεις. Ακόμη και εκείνες τις φορές που η γη μοιάζει άγονη και στέρφα, ένα της χαμόγελο αρκεί για να εξάψει και πάλι τη φαντασία σου και να σε κάνει να ονειρευτείς ένα νέο κόσμο, όπου στην καρδιά των ανθρώπων φυτρώνουν λουλούδια και όχι αγκάθια. Και τότε κάθε σου βήμα είναι γιορτή.

Μαρία Ίλντα Αγγελική Φυρίγου
mfyrigos@gmail.com

Rire aux éclats

Le rire est une source de vie, de charme, d'optimisme...

Une expression de sentiments inédits, de bonne humeur mais aussi une raison pour recommencer à rêver ; à vivre.

C'est un moment spontané témoignant le contact fort qu'on a en ce moment-là avec les autres.

J'aime les gens qui rient aux éclats, spontanément sans penser à ce que les autres vont en penser.

Le rire est un moyen de se débarrasser de la malchance, un acte politique, une voie de communication universelle. En riant, chaque pas est une fête, un instant de bonheur et de liberté absolue.

Σοφία-Βασιλική Φωτοπούλου
sofiaftp789@gmail.com

Χωρίς τίτλο

Ένα συνηθισμένο χειμωνιάτικο απόγευμα διάβαζα το βιβλίο μου ώσπου το μάτι μου έπεσε πάνω σε μια φράση «Κάθε βήμα είναι μια γιορτή». Κάθε νέο βήμα που κάνουμε κάθε λεπτό της ζωής μας πράγματι μας φέρνει πιο κοντά στην εξέλιξη, Αυτό είναι μια ευκαιρία για γιορτή. Ο άνθρωπος

γεννήθηκε για να εξελίσσεται, για να φτάσει στην ευτυχία. Πόσοι άνθρωποι στη ζωή μας επιλέγουν να μένουν στάσιμοι σαν το χιόνι; Αναρωτήθηκα κοιτάζοντας το μαγευτικό τοπίο. Το χιόνι κάλυπτε τις στέγες των σπιτιών. Το τοπίο ήταν βγαλμένο από παραμύθι. Ξαφνικά βρήκα έξω και άρχισα να τρέχω στο χιόνι. Οι χιονονιφάδες έπεφταν πάνω μου σαν σταγόνες ευτυχίας. Όσο περπατούσα στο χιόνι, σκεφτόμουν τη φράση του βιβλίου μου. Κάθε βήμα που κάνουμε συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων μας και μας οδηγεί στην ευτυχία, μια έννοια τόσο γενική. Τι σημαίνει το να είσαι ευτυχισμένος; Πώς μπορεί ο

άνθρωπος να φτάσει στην ευτυχία; Με μια πρώτη ματιά, είδα οικογένειες και φίλους πραγματικά ευτυχισμένους να τρέχουν και να βάζουν στόχους. Η ευτυχία κρύβεται στα απλά, δεν χρειάζεται να έχεις πολλά ούτε να περιτρυγυρίζεσαι από πολλούς. Η ευτυχία έγκειται σε μια εσωτερική διαδικασία και εξαρτάται από εμάς τους ίδιους. Ο καθένας μας πρέπει να αναθεωρήσει και να αλλάξει τον τρόπο που σκέφτεται. Ο άνθρωπος πρέπει να εκτιμά αυτά που έχει ακόμα και τα «πιο μικρά». Να είναι ευγνώμων για την οικογένειά του, τους φίλους τους, για την υγεία τους, για την σημερινή ημέρα. Γιατί το αύριο δεν είναι βέβαιο. Το σήμερα έχουμε μόνο και πρέπει να προσπαθούμε το καλύτερο.